

af en forudgaaende omhyggelig Overvejelse i en Kommission, der skulde bestaa af Repræsentanter saavel for Rigsdagen som for Erhvervene og endelig for Embedsmændene under Udenrigsministeriet. Ønskeligheden heraf blev omtalt ved de to Lovforslags Behandling i Tingene og fandt sit Udtryk i den af Folketinget i April Maaned 1919 afgivne Betænkning, hvori det udtales, at Udvalget er enigt om at forudsætte, at der inden 1. April 1921 vil kunne foreligge en ny Lov vedrørende Danmarks diplomatiske og konsulære Repræsentation paa Grundlag af en forudgaaende samlet Overvejelse af disse Forhold. I Loven om Oprettelse af Pressebureauet blev der endvidere indsat en Bestemmelse om, at Forslag til Revision af Loven vil være at fremsætte i Rigsdagssamlingen 1920—21. Disse to Lovforslag blev under den 30. Juni 1919 ophøjet til Lov, og den 3. September s. A. blev der nedsat en Kommission til at forberede en Omorganisation af Udenrigsministeriet. Kommissionen kom til at bestaa af Repræsentanter for Rigsdagen og de vigtigste Erhverv samt Embedsmænd fra Handelsministeriet og Udenrigsministeriet; blandt Medlemmerne var tillige den Kommitterede til Behandling af islandske Sager i Udenrigsministeriet. Kommissionen har under Hensyn til den økonomiske Situation ude og hjemme, for at Lovforslagene kunde gennemføres endnu i indeværende Samling, fremskyndet sit Arbejde saa meget, som det overhovedet var muligt. Det forekommer mig, at der skyldes saavel de forskellige Erhvervsrepræsentanter som Repræsentanterne for Rigsdagens Partier en Tak for den store Beredvillighed, hvormed de har ofret deres Tid og Kraft paa denne Sag, og for den varme Interesse, hvormed de har taget sig af de mangeartede Opgaver, Kommissionen blev stillet overfor. Den Betænkning, Kommissionen har afgivet, danner Grundlaget for de to Lovforslag, som Udenrigsministeriet har udarbejdet, og som jeg i Dag har den Ære at fremsætte. De tilsigter vidtgaaende Forandringer saavel i vor udenrigske Repræsentation som indenfor selve Udenrigsministeriet.

Som Forholdene ligger, er en Forandring i Udenrigstjenesten højlig paa-krævet. Vor Repræsentation ude omkring er utilstrækkelig, Organisationen ikke tidsvarende og Antallet af ministerielle Embedsmænd alt for ringe. Verdenskrigens Afslutning har bragt saa mange Forandringer i de geografiske og politiske For-

hold, at alene dette maatte motivere en Omorganisation af vor Udenrigsrepræsentation. Men hertil kommer yderligere Forandringerne i de økonomiske Forhold. Hverken vore Afsætningsforhold eller vore Forsyningsforhold er forblevet de samme som før Krigen. En usædvanlig stor Arbejdsløshed netop nu viser dette for Industriens Vedkommende, og ogsaa de andre Erhverv afgiver Vidnesbyrd herom. Det gælder derfor om, som Kommissionen siger, at opdage de Chancer, der bydes sig for Erhvervslivet, og beskytte danske økonomiske Interesser ude i Verden. Man maa derfor sikre sig en effektiv Repræsentation, hvor vi har Interesse af at være repræsenterede.

Forslaget til Lov om Udenrigstjenesten foreslaar, som det vil ses, en betydelig Udvidelse af vor Repræsentation, navnlig i de nye Stater, som er oprettede efter Krigen, eller Stater, som er udvidede som Følge af Krigen, samt i Lande, der har store Forraad af Raastoffer og et Behov af Produkter, som vi herhjemme kan producere, samt med Plads til Udvandrere. Ifølge Lovforslaget skal der oprettes nye Gesandtskaber i Brasilien, Meksiko, Tsekoslovakiet og Rumænien samt i det serbo-kroato-slovenske Kongerige. I Grækenland, Svejts, Nederlandene og Japan, hvor hidtil henholdsvis Gesandterne i Rom, Bryssel og Peking har været akkrediterede, foreslaas oprettet selvstændige Gesandtskaber. De bestaaende Repræsentationer i Siam og Argentina foreslaas optaget paa Fortegnelsen over vore Gesandtskaber.

Som af Kommissionen foreslaaet paa-tænkes nye konsulære Repræsentationer under Ledelse af udsendte Tjenestemænd oprettet blandt andet i Canada, Britisk Indien, Hollandsk Indien og Sydafrika. Yderligere foreslaas en Række af vore nu bestaaende udenrigske Repræsentationer styrket ved en Forøgelse af de udsendte Tjenestemænds Antal paa de Steder, hvor det paa Grund af Arbejdets voksende Mængde maa anses for nødvendigt. For at undgaa Udsendelsen af flere Tjenestemænd end absolut nødvendigt har man paa Steder, hvor Arbejdets Mængde tillader det, søgt at opnaa Fordelen ved baade at være konsulært og diplomatisk repræsenteret derved, at det overdrages en og samme Embedsmand at udføre begge Funktioner. Denne Praksis er allerede bragt til Anvendelse i Helsingfors, Konstantinopel, Kristiania og Warshau, i hvilke Byer det er overdraget Gesandtskabet at